

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 9. Continuatio Concilii Suessionensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](#)

Sæculum IX.
A. C. 852.

§. IX.

Continuatio Concilii Sueffionensis.

p. 81. c. 2.

Cum Herimannus Episcopus Nivernensis insolenti morbo, quod cerebrum perturbabat, ad quædam tanto gradu indigna non sine Ecclesiæ suæ detrimento facienda impelleretur, Archiepiscopo Senonensi ejus Metropolitæ præceptum, ut cum quibusdam aliis Episcopis Nivernum se conferret, omnia illius Ecclesiæ negotia curaret, & Herimannum Episcopum per æstatem, quo anni tempore p̄jus habere solebat, Senonibus apud se detentum, ut posset, regeret.

c. 3:

Electioni Burchardi ad Sedem Carnutensem complures adversabantur. Optabat Rex, ipsum illius Ecclesiæ Episcopum consecrari, sed, cum sciret Venilo Archi-

to. 8. Conc. episcopus, fœda eum fama lædi, noluit
p. 1934. suspectum ordinare. Hincmarus, Par-

dulus & Agius Episcopus Aurelianensis Burchardum remotis arbitris affati horribabantur, ut si quid sibi conscientia fugeret, ob quod ordinari non posset, ingenue fateretur. At Parte Cleri populi, quæ præsens erat, bonum ei testimonium perhibente ad Concilium iterum intromissus, tanto quidem gradu se dignum esse profiteri, arrogantiæ afferuit esse, non veritatis; si quis vero crimen aliquod sibi vellet objicere, ad id purgandum

dum se paratum esse affirmavit. Nullo, ^{Sæculum IX.} qui id conaretur, existente, decrevit ^{A. C. 853.} Sancta Synodus, ne diu Carnutensis Se-
des vacaret, ut Archiepiscopus Senonen-
sis illuc Mandatarios mitteret, qui de Ele-
ctione Burchardi cognoscerent, comper-
ta referrent; sique canonice ordina-
retrur.

Duo Monachi S. Medardi Suessione ^{c. 5.}
Pipinum Regis Caroli Nepotem, Pipini ^{Ann. Bert.}
Regis Aquitaniæ filium, consilio Episco- ^{853.}
porum & Procerum attonsum abducere
conati fuerant. Eos igitur cum ipso ex
fuga in Aquitaniam retractos S. Medardi
Congregatio, eorumdem causa complu-
ribus Abbatibus præsentibus examinata,
tanquam contumaces desperata emenda-
tione juxta Regulam S. Benedicti ejecit;
quos cum Rotadus Episcopus Suessionen-
sis a suo Archidiacono ad Concilium ad-
duci jussisset, depositi sunt (nam Presby-
teri erant) & in Monasteria remota sepa-
ratim relegati.

Rex Carolus contra Diaconum Ec- ^{c. 6.}
clesiæ Remensis nomine Ragamfridum ^{Synodus}
querelas ad Concilium detulit, quippe ^{Suessionen-}
accusabatur, quod Regis nomine litteras ^{sis secunda.}
spurias scripsisset. Huic interdictum, ne
ex Remensi Diœcesi pedem efferre au-
deret, donec ab ojecto crimine se pur-
gasset. Reliqui Canones hujus Synodi
sunt præcepta generalia, quæ ut Rex sua ^{c. 7. 8.}

Nn 4

Aucto-

Sæculum IX. Auctoritate firmaret, rogabant Episcopi;
 A.C. 853. unde in Sessione septima Capitulare duo-
 decim complectens articulos edidit.

In primo Articulo decernitur, mit-
 to. 8. *Cone* tendos esse a Rege Delegatos, qui cum
p. 92. Episcopo Dicecesano, & Præposito Com-
Cap. to. 2. mendatitio (sæpe Laici erant) omnia
p. 53. Monasteria visitent. In illa visitatione
 præscribatur; quot Monachi aut Cano-
 nici in quolibet Monasterio sustentari de-
 beant, quæ sit eorum vivendi norma, quæ
 alimenta, quæ vestimenta, quis hospites
 excipiendi modus, quomodo sarta tecta
 conservent. Commentarius Bonorum
 omnium & Redituum conscribatur, &
 quanta sit clades a Normannis illata.
 Optimates & Dynastæ non obstant Epis-
 copis, si Colonos vel agrestes ob cri-
 mina admissa gravem pœnam meritos
 verberibus castigent. Comes & Præto-
 res Episcopum, quando Dicecesim invi-
 fit, comitentur, & vim externam com-
 modent, qua peccatores ad pœnitentiam
 publicam & præstandam satisfactionem
 compellat, si excommunicationis pœnam
 contemnunt. Ita Episcopi potestatem
 spiritualem & sæcularem conjungebant.
 In iis, quæ ultimo leguntur, conservatio-
 ni Bonorum Ecclesiasticorum consulitur.

§. X.